

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 33. Omnia de manu Dei accipienda

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Deus in nobis sit, & ad omnia quæ de nobis æterna sua providentia decreverit, parati, & indifferentes inveniamur. Non enim perficiet in nobis Deus beneplacitum suum, quandiu aliquid erit in nobis, quod illi repugnet, & contrarium sit. Integrum cor ille postulat, & qui se totum ei non dat, nihil dat. Conceditur quidem humanæ fragilitati aliquid proprium velle, sed statim elevari super se debet, & illi adhærere qui super omnes dominatur. Ille Creator est, nos creaturæ: ille Dominus, nos servi: ille omnipotens, nos infirmi. Nostram itaque voluntatem corrigere, & illius voluntati subdere debemus dicentes: *Non sicut ego volo, sed sicut tu. Matth. 26. 39.* Verba Christi Domini hæc sunt orantis ad Patrem, & transfigurantis nos in se, ut discamus ab illo nihil velle nisi quod Deus vult. Alioquin quid potuit Christus velle diversum à voluntate Patris? quorum una est divinitas, dispar nequit esse voluntas. Quamobrem docuit nos orare: *Fiat voluntas tua sicut in cælo, & in terra. Matth. 6. 10.* Sicut Angeli faciunt voluntatem tuam, faciamus & nos obtemperantes præceptis tuis. Faciunt homines voluntatem suam, non Dei, quando faciunt quod volunt, non quod jubet Deus. Tollatur à nobis rixa illa, quam describit Apostolus dicens: *Caro concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem. Gal. 5. 17.* Sic fiet voluntas Dei consentientibus simul carne, & mente; ita ut nulla remaneant desideria carnalia, cum quibus mens confligat: nihil sit in corpore quod spiritui resistat, omnisque concupiscentia in charitatem commutata fuerit: hæc est enim voluntas Dei sanctificatio nostra. Unus est Deus, & qui adhæret illi unus spiritus est, una voluntas.

§. XXXIII. *Omnia de manu Dei accipienda.*

IN hoc summa totius perfectionis consistit, ut quicquid ecciderit, pacato animo de manu Dei accipiamus, omnem sollicitudinem projicientes in eum, quoniam ipsi cu-

ra est de nobis. 1. Petr. 3. 6. Omnia quæ mundus mala vocat, peccato excepto, quod est solum & verum malum, à Deo esse Scriptura testatur dicens: *Bona, & mala, vita, & mors, paupertas, & honestas à Deo sunt. Eccl. 11. 14.* Et alio loco: *Ego Dominus & non est alter, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum; Ego Dominus faciens omnia hæc. Isai. 45. 7.* Cum igitur Dei nutu, & secretissimi consilii sui immutabili dispositione apud ipsum fixa sint omnia quæcunque fiunt in orbe terrarum; æquum est ut universa quæ accidunt, quantumvis dura & acerba, veluti singularis erga nos benevolentia signa de manu ejus acceptemus, ipsius providentia inhærentes non nostræ, quæ semper timida & incerta est, Deique operationem in nobis destruit. Calumniæ, fraudes, furta, raptus, insidiæ, bella, cædes, morbi, ruinae, pestilentia, sterilitates, & alia quælibet calamitates, sive publicæ, sive privatae ad improborum emendanda, vel castiganda flagitia, & ad justorum exercitationem à Deo permittuntur, & immittuntur, & si quid horum nos vexat, assumenda vox est patientissimi Prophetæ, qui omnium malorum genere cruciatus dicebat: *Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. Iob 1. 21.* Servis fidelibus quæcunque agenda sunt ita committuntur domini, ut eos tamen nescire velint, quis finis sit, quæ series, & ratio consiliorum suorum: sic nos subjecti erimus divinae providentia tamquam inutiles, & obsequentes servi, nihil solliciti quid de nobis, quid de aliis fieri velit; idque nobis à Dño dici putabimus, quod olim Petro dixit: *Quid ad te? tu me sequere. Ioan. 21.* Et si aliquando bona opera, quæ aggressi sumus, vel ægritudine, vel quælibet adversitate impediri contigerit, non contristabimur: scit enim Deus quid nobis magis expediat. Sic perpetuâ pace, & imperturbabili tranquillitate fruemur, clamante veritate cunctis perturbationibus, ne ad locum appropinquent, in quo Deus pacis commoratur.